

Po pierwsze skarżący zarzucają, że Komisja uchybiła postanowieniom wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawach T-338/08, Stichting Natuur en Milieu i Pesticide Action Network Europe przeciwko Komisji oraz T-396/09, Vereniging Milieudefensie i Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht przeciwko Komisji.

Po drugie, skarżący zarzucają, że ograniczenie w rozporządzeniu w sprawie konwencji z Aarhus do „aktu administracyjnego adresowanego indywidualnie” stanowi naruszenie obowiązku Unii Europejskiej wynikającego z konwencji z Aarhus, ponieważ art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1367 ogranicza zakres pojęcia „aktu” z art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus do „aktu administracyjnego”, który został określony w art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 1367/2006 jako „indywidualnie adresowany środek”.

- (¹) Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty.
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 582/2012 z dnia 2 lipca 2012 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej bifentryna, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011.
- (³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywę Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG.
- (⁴) Konwencja z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (Dz.U. 2005 L, 124, s. 4).

Odwołanie wniesione w dniu 17 stycznia 2013 r. przez Luigiego Marcuccia od wyroku wydanego w dniu 6 listopada 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-41/06 RENV Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-20/13 P)

(2013/C 71/40)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o uznanie za nieistniejący wyrok wydanego w dniu 6 listopada 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie T-41/06 RENV Marcuccio przeciwko Komisji Europejskiej lub pomocniczo o jego uchylenie w całości, a ponadto 2a) tytułem głównym, uznając, że stan postępowania na to pozwała: 2.a.a) uwzględnienie wszystkich żądań wnoszącego odwołanie przedstawionych w pierwszej instancji w ramach niniejszego sporu, w tym żądania związanego z zasądzeniem od Komisji Europejskiej zwrotu na rzecz skarżącego kosztów postępowania poniesionych przez niego w niniejszym postępowaniu odwoławczym; lub też 2b), pomocniczo, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w pierwszej instancji w celu orzeczenia ponownie ex lege w przedmiocie wszystkich żądań wnoszącego odwołanie przedstawionych w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie skierowane jest przeciwko ww. wyrokowi, w którym oddalono skargę przekazaną Sądowi do spraw Służby Publicznej do ponownego rozpoznania w drodze wyroku Sądu z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie T-20/09 Komisja przeciwko Marcucciowi, dotyczącego częściowego uchylenia wyroku wydanego w sprawie F-41/06, w którym wydano rozstrzygnięcie w sprawie skargi, w której wnoszący odwołanie żądał, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 30 maja 2005 r. w sprawie przeniesienia go w stan spoczynku z powodu niezdolności do pracy oraz szeregu aktów prawnych powiązanych z tą decyzją, a po drugie, zasądzenia od Komisji odszkodowania.

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi siedem zarzutów.

- 1) Uchybienia proceduralne (errores in procedendo) szkodzące jego interesom, z którymi wiążą się poważne, otwarte, jawne, rażące, widoczne, oczywiste, nienaprawialne i powodujące nieważność błędy w wyrokowaniu.
- 2) Całkowity brak uzasadnienia zaskarżonego wyroku.
- 3) Brak zgodności z prawem spornej decyzji, również ze względu na brak właściwości jej autora, uchybienia proceduralne, w tym naruszenie istotnych wymogów proceduralnych i nadużycie władzy w postaci nadużycia proceduralnego.
- 4) Przeinaczenie dowodów.
- 5) Naruszenie reguł dowodowych ze względu ich na błędne, fałszywe, kłamliwe i niedorzeczne zastosowanie, a także naruszenie szeregu zasad i norm prawnych.

- 6) Zaniechanie orzeczenia w przedmiocie szeregu zasadniczych aspektów sporu.
- 7) Brak zgodności z prawem decyzji o niedopuszczalności jednego z podniesionych przez wnoszącego odwołanie zarzutów przeciwko spornej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2013 r. — Mäurer & Wirtz przeciwko OHIM — Sacra (4711 Aqua Mirabilis)

(Sprawa T-25/13)

(2013/C 71/41)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Mäurer & Wirtz GmbH & Co. KG (Stolberg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Schulte-Beckhausen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sacra Srl (Wenecja, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 13 listopada 2012 r. w sprawie R 1601/2011-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami niniejszego postępowania oraz postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „4711 Aqua Mirabilis” dla towarów z klasy 3 — zgłoszenie nr 8988181

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Sacra Srl

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „Aqua Admirabilis” dla towarów z klasy 3

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) oraz art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 207/2009

Postanowienie Sądu z dnia 16 stycznia 2013 r. — Centre national de la recherche scientifique przeciwko Komisji

(Sprawy połączone T-445/09 i T-448/09) ⁽¹⁾

(2013/C 71/42)

Język postępowania: francuski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie spraw połączonych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 16 stycznia 2013 r. — Centre national de la recherche scientifique przeciwko Komisji

(Sprawy połączone T-447/09 i T-449/09) ⁽¹⁾

(2013/C 71/43)

Język postępowania: francuski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie spraw połączonych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 16 stycznia 2013 r. — Centre national de la recherche scientifique przeciwko Komisji

(Sprawa T-125/11) ⁽¹⁾

(2013/C 71/44)

Język postępowania: francuski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 16 stycznia 2013 r. — Centre national de la recherche scientifique przeciwko Komisji

(Sprawa T-167/11) ⁽¹⁾

(2013/C 71/45)

Język postępowania: francuski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 14.5.2011.